

Den 29. januar 2021

Til Folketingets Boligudvalg vedr. L 144

I Byggefagenes Samvirke har vi gennem årene siden 2004 og åbningen af grænserne for vandrende arbejdskraft gjort os en række erfaringer med blandt andet indkvartering af tilrejsende kolleger. De forhold har ikke altid været lige kønne.

Disse erfaringer er med den aktuelle corona-situation og den smittespredning, som beskrives i bemærkningerne til lovforslaget, blevet aktualiseret. Vi ser derfor med tilfredshed på, at der med dette lovforslag tages en række forholdsregler for at skærpe indsatsen mod coronaspredning på diverse indkvarteringssteder. Det vil ikke bare komme vores udenlandske kolleger til gode, hvor de bor, men også bidrage til at stoppe smittekæder blandt kolleger ude på byggepladserne.

Imidlertid mener vi, at der på forskellige områder er brug for skærpselser og tiltag, som ikke fremgår af det fremsatte forslag.

Overordnet set tager lovforslaget sigte på de situationer, hvor en arbejdsgiver stiller bolig til rådighed for sine ansatte. Det er udmærket. Men det er ikke noget ukendt forhold, at tilrejsende arbejdere via diverse uformelle netværk og private kontakter selv skaffer sig indkvartering. Som vi læser lovforslaget, så er disse situationer – som bestemt ikke er sjældent forekommende, kan vi oplyse – ikke omfattet af lovforslaget. Det ser vi som en svaghed, som vil skabe et hul i loven, der efterlader et kontrolløst indkvarteringsmarked, hvor smittefare ikke bliver stoppet.

Vi foreslår derfor, at Arbejdstilsynets tilsynsområde også kommer til at omfatte de situationer, hvor det ikke er arbejdsgiveren, der stiller bolig til rådighed. For at lette tilsynets indsat vil vi pege på, at det skal være en pligt for en arbejdsgiver at oplyse, hvem firmaet har ansat og hvor de indkvarteres, samt hvilke perioder, det drejer sig om. Det skal gøres til et fast punkt i den i forvejen eksisterende forpligtelse til at registrere sig i Register for Udenlandske Tjenesteydere (RUT), hvor planen vedhæftes.

Herudover mener vi, at brugen af 'kan'-bestemmelser bør erstattes af 'skal'-bestemmelser de steder i lovforslaget og bemærkninger, der uddyber lovens hensigt. Det må alt andet lige være mere betryggende for både Arbejdstilsynet og kommunernes ensartede sagsbehandling, hvis det er 'skal' frem for det mere skønsprægede 'kan', der er rettesnoren for kontrollen og forholdsreglerne. Ligesom det ligestiller behandlingen af sager mellem kommuner.

Endelig vil vi påpege, at det, sådan som vi læser forslaget og bemærkningerne, ikke klart og umisforståeligt fremgår, at orienteringen til virksomhedernes ansatte om indretningsplanen og sundhedsreglerne på indkvarteringsstederne skal forefindes på et sprog, som er forståeligt for de ansatte. Det bør det naturligvis.

Afslutningsvis bør det overvejes, om ikke lovens udløbsdato bør udskydes til årets udgang, så man får samlet op på de længerevarende virkninger af lovens forholdsregler i lyset af vacciners virkning.

Med venlig hilsen

Henrik Juul Rasmussen, formand
/Mads Bruun Pedersen